

zorganizovaná tzv. „židovská samospráva“, o jejíž samostatnosti ale nemohlo být ani očekáváno. Musela plnit rozkazy táborařového velitelství SS a alespoň v omezené míře se snažila vzhledem život ulehčit.

„...Lidé, kteří bydlí ve velkých kasárnách nebo v baráčích, chodí se raději stravovat do společných kantýn. Kantýny, velmi prostorné, jsou pojmem. Kdo se pojde najít, je rychle obslužen, a to mladou ženou se zástírkou a naškrobeným epeèekem jako v každé jiné restauraci.“... V ghettu existovalo celkem 7 velkých a 5 menších kuchyní. Naprostá většina vzhledem dostávala jídlo ve výdejních strav, kde stálí nekonvenční fronty. Stoly s bílými ubrusy, èísnici a èísnice... to vše bylo v ghettu instalováno jen na dva dny před návštěvou a po návštěvě.

„...Jesle, díky domovy, pavilony a školy jsou dobøe vybaveny. Pro malé dìti se poùírávají výživa ve speciálně upravené kuchyni. Vyuèování se provádí ve tøídach po 4-5 žáèích podle nejmoderníjích pedagogických metod.“... V ghettu platil úplný zákaz vyuèování od června 1942. Legální výuka nebyla nikdy povolena. Vzdì lávání dìti bylo zajišòováno poloilegální ve formì kroužkù, pøednášek, diskusí a jiných denních programù pro dìti a mládež. Probíhalo s velkým rizikem pro vyuèující a vychovatele. Tzv. škola v Terezínì byla zářena tím, že před návštěvou delegace MVÈK v objektu L 124. Na budovu však bylo v den návštěvy „naoko“ umístěno na cedule oznamenání o školních prázdninách.

V závìru M. Rossel podotýká, že všichni byli užasli nad tím, že v ghettu nalezli místo, které žije téma o normálním životem. Oznaèil ghetto jako komunistické spoleèenství, které odi „stalinista“ vysoké hodnoty: Eppstein.

Hrajíci si dìti, fotografie pořízené M. Rosselem při návštìvì ghetta
Playing children, photos made by M. Rossel during the visit of the ghetto

Ohlédnutí zpùt Chagallovo kvarteto z Frankfurtu nad Mohanem v Památníku Terezín - 8. května 2004

„Památce obi tem faðismu a války“ vìnovaný Dmitrij Šostakovì svůj Osmý smyècový kvartet napsaný v roce 1960 v Drážďanech. Toto vìnovení bylo využito jako motto pro komorní koncert frankfurtského Chagallovo kvarteta k 59. výroèí osvobození terezínských vzhledem a slavnostnímu 2. svìtové války.

Vedle Šostakovìova díla a smyècového kvarteta B-dur KV 458 od W. A. Mozarta uvedli èlenové kvarteta - Marat Dickermann, Olga a Vladislav Turkovi a Tatjana Drujan, dìla Viktora Ullmanna, Gideona Kleina a Hanse Krásy. Jedná se o skladatele,

Maurice Rossel's report on the inspection of Terezín, June 23rd, 1944

Immediately within the introduction, the report contains a note to the effect that all data recorded hereunder are to be treated as confidential, and not even the photographs taken on site and attached are not to be made public. In this way the SS bound Rossel.

The introductory notes state who formed part of the delegation, and who accompanied the delegates to the Ghetto. Several sections follow describing conditions in the Ghetto under the headings population, administration, conditions of accommodation, food, clothing, work, economics, the bank, post office, water, medical care, hospital equipment and medicines, religious services, culture, families in Terezín, police and courts, and a conclusion.

Extracts from the report follow, with explanations of what the situation really was:

„...The SS Police leave the Jews the freedom to organise governance according to their own practices“... As in other Ghettos and Camps, a „Jewish Autonomous Government“ was organised at Terezín, the independence of which was not to be considered. It was required to carry out the orders of the SS Camp Commandant, and at least to a limited extent attempted to ease the lives of the prisoners.

„...Those that live in the great barracks or in houses are happy to eat in the communal canteen. The canteens, very spacious, are attractive. Anyone coming to eat is quickly served by a young lady with a pinocchio and starched cap, as in any other restaurant...“. The Ghetto contained a total of 7 large and 5 smaller kitchens. The great majority of the prisoners received food at food distribution points where there were endless queues. The tables with tablecloths, waiters and waitresses... were all installed in the Ghetto for just two days before and after the visitation.

„...The crèches, children's homes, pavilions and schools are all well equipped. For small children food is prepared in specialised kitchens. Teaching takes place in classes of 4-5 pupils according to the most modern pedagogical methods...“. A complete prohibition on teaching had been in place in the Ghetto since June 1942. Legal teaching was never permitted. Children were educated semi-legally through societies, lectures, discussions and other daily programmes for children and young people, undertaken at great risk to both students and educators. The so-called school at Terezín was opened immediately prior to the ICRC delegation's visit in building L 124. For the sake of appearances, however, a notice-board with details of school holidays was installed on the day of the visit.

In his conclusion Rossel observes that everyone was astonished that in the Ghetto they had found a place where life was almost normal. He described the Ghetto as a communist community, run by a 'Stalinist' of high standing: Eppstein.

A look back The Chagall Quartet of Frankfurt am Main at the Terezín Memorial May 8th 2004

Dmitri Shostakovich dedicated his 8th String Quartet "to the memory of the victims of fascism and wars" in 1960 at Dresden. This dedication was adopted as the motto for the chamber concert by Frankfurt's Chagall Quartet, held to mark the 59th anniversary of the liberation of the Terezín prisoners,

kteøí svou hudbu tvořili i bì hem svého uvìznìní v ghettu Terezín a byli pozdì ji zavraždìni v táborech smrti na Východì. Jejich díla jsou dnes ve své umì lecké hodnotì hudební svìtem vysoko cenì ná. Úvodní slovo na koncertu pronesl dr. Jan Munk, øeditel Památníku Terezín. Památník Terezín také pøezval záštitu nad poøádáním koncertu. Iniciátorem koncertu byl Rudolf Grimm, jenž sám v produktivním vìku pùsobil jako sólový èelistu nì meckého Státního orchestru a dnes je jedním z dobrovolných pracovníkù Památníku Terezín. Právì díky jeho kontaktù byli do Terezína hudebníci Chagallova kvarteta pozváni.

Úvodní slovo na koncertu pronesl dr. Jan Munk, øeditel Památníku Terezín. Památník Terezín také pøezval záštitu nad poøádáním koncertu. Iniciátorem koncertu byl Rudolf Grimm, jenž sám v produktivním vìku pùsobil jako sólový èelistu nì meckého Státního orchestru a dnes je jedním z dobrovolných pracovníkù Památníku Terezín. Právì díky jeho kontaktù byli do Terezína hudebníci Chagallova kvarteta pozváni.

A co vlastní vedlo dobrovolné nì mecké a rakouské pracovníky Památníku Terezín k uspoøádání takové akce? Zde jsou jejich slova:

„Chceme tímto uctít obìti hrùzné zlovìle a svým nepatrnným dílem poùípít k mìrovým snahám tak, jak svým dobrovolníkùm ukládají ideje rakouského 'Gedenkdienstu' a nì mecké 'Aktion Sühnezeichen Friedensdienste', tedy organizací, které nás do Památníku na roèní dobrovolnou službu vyslaly.“

Chagallovo kvarteto při koncertì
The Chagall quartet during the concert

Dnešním koncertem chceme vzpomenout tvorbu skladatelù terezínského ghetta Gideona Kleina, Hanse Krásy a Viktora Ullmanna. Svými díly, jež vznikala a pro spoluøízní byla uvádìna v nelidských podmìnkách ghetta, vzdorovaly ponížení, strachu a osobní tragedii.

Their indomitable spirit should inspire us to overcome the ailments of the present, and in attempts to create a peaceful future for our descendants. The entrance of our host country, the Czech Republic, into the community of the European Union is itself an important step along this road.“

Jejich nepoddajný duch by nás mìl inspirovat v pøekonávání neduhù souèasnosti a ve snaze vytvoøit mìrovou budoucnost pro naše potomky. Vstup naši hostitelské zemì, Èeské republiky, do spoleèenství Evropské unie, je právì jedním z významných krokù na této cestì.“

Events at the Terezín Memorial - III. quarter of the year

August 19th: Petr Larva

- sochy a kresby, IV. dvùr Malé pevnosti Terezín

24. - 28. 8.: Èeskoo-nì mecké setkání pedagogù

Støediskosetkávání, bývalá Magdeburgská kasárna, Památník Terezín

16. 9.: Jan Vejmola

- fotografie, pøedsálí kina Malé pevnosti

23. 9.: Iva Vodrážková

- textilní techniky, Muzeum ghetta Terezín

Kontakty - Contacts

Adresa - Address

Památník Terezín, Národní kulturní památky

Principiova alej 304, 411 55 Terezín

Malá pevnost - Small Fortress

tel.: +420 782 442, 416782131, fax: +420 782 245

Muzeum ghetta - Ghetto Museum

tel.: +420 782 576, fax: +420 782 993

Magdeburgská kasárna - Magdeburg Barracks

tel.: +420 782 949

Støedisko setkávání II. - Meeting Centre II.

tel.: +420 782 654

and the celebration of the end of the Second World War.

In addition to Shostakovich's work and Mozart's String Quartet in B flat major KV 458, the members of the Quartet - Marat Dickermann, Olga & Vladislav Turkot and Tatjana Drujan performed pieces by Viktor Ullmann, Gideon Klein and Hans Krásá, composers who also wrote music while imprisoned at Terezín and who were later murdered in the death camps of the East. The artistic value of their works remains highly regarded even today.

The introduction to the concert was made by Dr Jan Munk, director of the Terezín Memorial, which in this way cast its aegis over the performance. The concert was initiated by Rudolf Grimm, who during his most productive years was a solo cellist with the German State Orchestra, and who is today a voluntary worker at the Terezín Memorial; it was through his contacts that the Chagall Quartet could be invited to Terezín.

And what led the German and Austrian volunteers at the Terezín Memorial to organise such an event? In their own words:

"We want to pay homage this way to the victims of a terrible evil, and through this small endeavour contribute to peace efforts in the same way as volunteers are impressed by the intentions of the Austrian 'Gedenkdienst' and German 'Aktion Sühnezeichen Friedensdienst', i.e. those organisations that send us to the Memorial for a year's voluntary service."

With today's concert we want to recall the works of Gideon Klein, Hans Krásá and Viktor Ullmann, composers in the Terezín Ghetto. Their works, which were written and performed for fellow prisoners in the inhuman conditions of the Ghetto, defied the humiliations, fear and personal tragedies.

Their indomitable spirit should inspire us to overcome the ailments of the present, and in attempts to create a peaceful future for our descendants. The entrance of our host country, the Czech Republic, into the community of the European Union is itself an important step along this road."

Events at the Terezín Memorial -

III. quarter of the year

August 19th:

Petr Larva
sculpture and drawings, Yard IV of the Lesser Fortress at Terezín

August 24th-28th:

Meeting of Czech and German teachers
Meeting Centre at the former Magdeburg Barracks, Terezín Memorial

September 16th:

Jan Vejmola
photography, foyer of the Lesser Fortress cinema

September 23rd:

Iva Vodrážková
textile techniques, Ghetto Museum, Terezín

Kontakty - Contacts

Odpovìdný redaktor - Editor:

Mgr. Nat a Šulcová;
stulcova@pamatnik-terezin.cz

Foto - Photos:

Pamatnik Terezín

Alastair Millar

Výtvarné zpracování - Design:

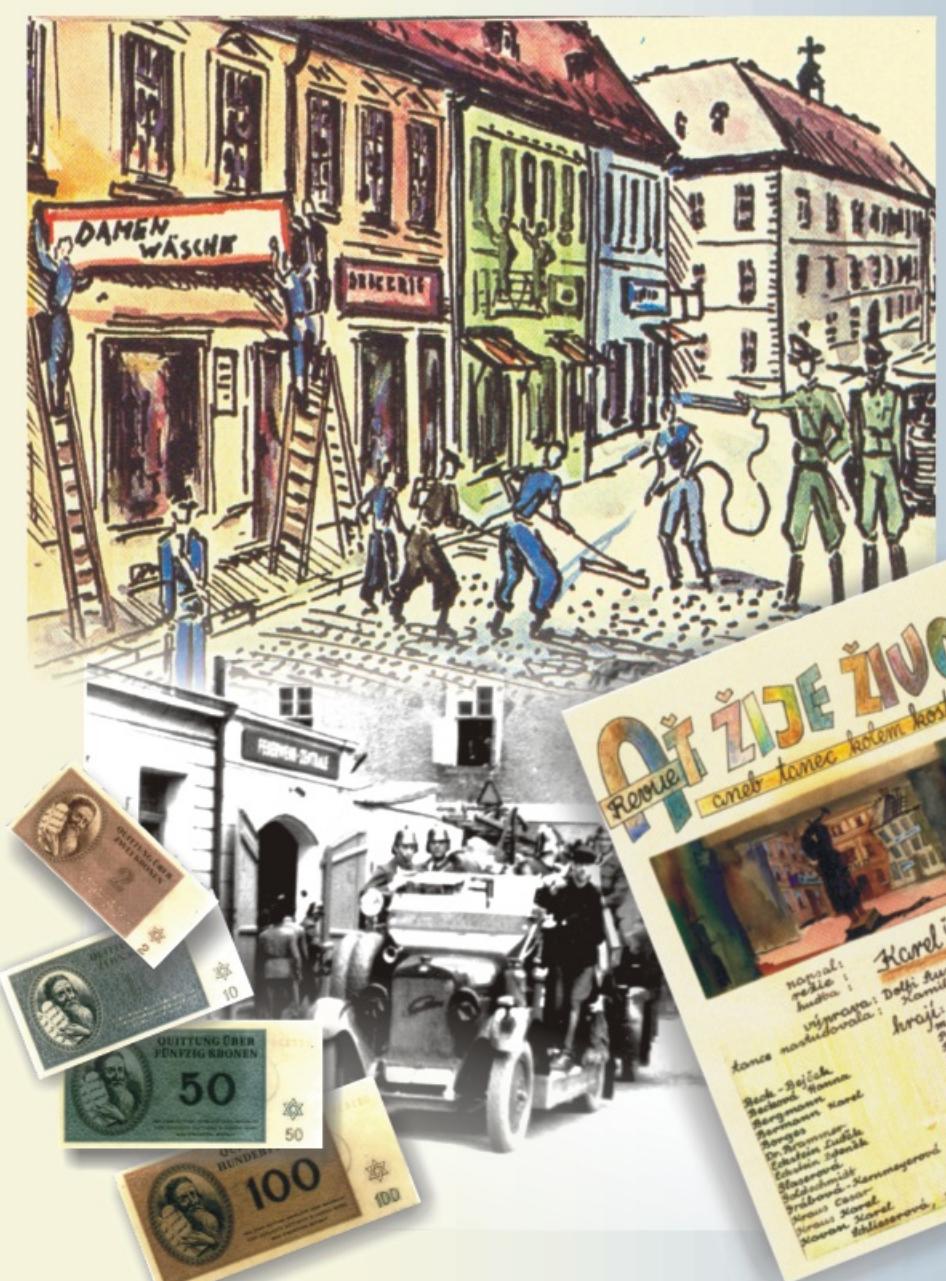
Miroslav Vesely, František Hejda

look@look.cz

www.pamatnik-terezin.cz

ZPRAVODAJ NEWSLETTER

VZDĚLÁVACÍ A INFORMAČNÍ BULLETIN
EDUCATIONAL AND INFORMATIVE BULLETIN

Ministerstvo školství České republiky / Ministry of Education of The Czech Republic

Projekt Matra nìozemského

Ministerstva zahranièí / The Matra Programme of the Dutch Foreign Ministry

Dùm Anny Frankové, Amsterdam/Anne Frank House, Amsterdam

Pamatnik Terezín / Terezín Memorial

2004

Zkrášlování v ghettu Terezín

Od jara roku 1943 začali nacisté v Terezín provádět opatření, jež měla umožnit jeho propagandistické využití. Svi tu měli být předveden jako místo, kde je Židům umožnilo v klidu žít a pøeèkat válku.

Mezi prvními zmìnami ve zkrášlovací akci bylo nové pojmenování tábora, z ghetto se stalo „židovské sídelní území“. V kvìtu byla zœízena Banka židovské samosprávy a pracujícím vzhùm se zaèaly vyplácet fiktivní mzdy bezcennými bankovkami terezínské mìny (Ghettageld). Ulice dostaly nové pojmenování - namìsto dosavadního oznaèení L a Q se nyní užívaly názvy Hlavní, Nádražní, Parková aj. Otvírají se obchody (se zbožím pøevážnì zabaveným vzhùm), kavárna a zcela bylo uvolnìno konání kulturních poøadù a sportovních aktivit.

Bezcenné terezínské bankovky
The Ghetto notes of no value

Nejvíti úpravy zaznamenalo ghetto od dubna roku 1944. Byly vylepšovány vzhled èady domù a vì zeòských ubikací. Námìstí do té doby oplocené a vzhùm nepástupné dostalo novou parkovou úpravu s hudebním pavilonem a lavièkami pro odpoèinek. Dì tem byl zpástupnì park s houpaèkami, novým pavilonem a rozmanitými hraèkami. Skuteènì užívat jej však smìly jen pøi generální zkoušce na návštì v den návštì samotné. Z terezínské sokolovny se stal Spoleèenský dùm s modlitebnou, knihovnou a dvìma sály využívanými k umìleckým aktivitám vì zòu.

Zahranièní delegace mohla pojjet. Termín byl stanoven na pátek 23. èervna 1944.

Alfred Kantor: Zkrášlování v terezínském ghetto před příjezdem delegace MVČK v červnu 1944
Alfred Kantor: Beautification in the Terezín Ghetto before the arrival of the delegation of the ICRC in June 1944

Citace z deníku Willyho Mahlera vzpomínky na „zkrášlování“ v ghetto před návštìvou MVČK (Mezinárodní výbor Červeného kříže)

Zápis ze dne 24. 3. 1944

„...Dienstelle nadìlá vyprázdnní velkého sálu sokolovny pro zaúzení biografu a modlitebny, v nìž se budou konat jak bohoslužby židovské, tak i ðámsko-aècko-katolické.“

2. 6. 1944

„...Z èetných ubikací z úèediního naúzení Dienstelle se musí okamžitì odstraøovat vrchní patra kavalcù, aby nebyly postele vidìny z ulice.“

3. 6. 1944

„...Za E VI se vedle krásného dìtského pavilonu

The beautification of the Terezin Ghetto

In the spring of 1943 the Nazis began to take measures at Terezin that would enable it to be used for propaganda purposes. It was to be presented to the world as a place where the Jews were able to live in peace and wait out the war.

Among the first changes made as part of the beautification project was the renaming of the camp the Ghetto became a "Jewish settlement area". May saw the creation of the Bank of the Jewish Self-Administration, and working prisoners began to be paid in the fictitious currency of worthless Terezin bank-notes (Ghettageld). The streets too were renamed instead of the prior L and Q designations, names such as Hlavní (Main Street), Nádražní (Station Street), Parková (Park Street) etc. began to be used. Stores opened (stocked predominantly with goods confiscated from prisoners), along with a coffee-house, and cultural and sporting events were permitted.

The greatest modifications to the Ghetto came from April 1944 onwards. The appearances of terraces and prison dormitories were improved. The square hitherto fenced and inaccessible to prisoners was remodelled as a park with a bandstand and benches for resting on. Children were allowed into a park with swings, a new pavilion and assorted playthings; they were only allowed to use them, however, during the general meeting relating to the visitation, and on the day of the visit itself. The Terezin Sokol Hall became a Social Centre with a prayer hall, library and two halls used by the prisoners for artistic purposes.

The foreign delegation could be welcomed. The date was set for Friday, June 23rd, 1944.

Fiktivní vkladní kniha
Fictitious deposit book

Extracts from the diary of Willy Mahler recollections of the "beautification" in the Ghetto before the ICRC (International Committee of the Red Cross) visit

Extract dated March 24th 1944

„...Dienstelle has arranged that the main hall in the Sokol building be cleared out for a bioscope [i.e. cinema] and prayer hall, where there will be not only Jewish services but Roman and Greek Catholic, too.“

June 2nd 1944

„...Dienstelle's ordnance means that the upper levels of a number of bunks in dormitories must be removed immediately, so that the beds aren't visible from the street.“

zaúzuje celý dìtský koutek. Roztomilá jsou pískovièti zde a ještì na jiných místech Terezína záøená; di ti zde mají krásnou pøeòitost užiti slunce, vzdachu a písku.

21. 6. 1944

„...Také strava s ohledem na bližící se mezinárodní návštìvu se silnì polepšila. Dnes jsme mìli k obìdu kroupovou polévkou a pìknì opeèené brambory. K veèecì bramborovou polévkou a celou jednu paštku na osobu.“

22. 6. 1944

„...Poslední den horèených pøáprav na prohlídku. Celé mìsto je v stavu horèeného úklidu, èisti nì a poøádku. Chodníky se myjí, ulice se zametají a kropí, ni která mìsta se ve dne v noci vùlcanují, opravují se rùzná oznaèení, tabulkы, nápisy, vyvìjí se nejrùznìjší plakáty s oznamením o kopané a o pøipravovaných podnicích Freizeitu.“

Prùbìh návštìvy MVČK v terezínském ghetto

Pro hladký prùbìh návštìvy nebylo v Terezíni nic ponecháno náhodì. Pod dohledem vysokých dûstojníkù SS z Berlína i z Prahy pøipravila komandantura ghetto dokonàl scénáø pobytu hostù a pøesnou trasu prohlídky mìsta.

Delegace pøejela ve složení: vedoucí - švýcarský lékaø Maurice Rossel, zástupce vedoucího poboèky Mezinárodního výboru Èerveného kříže v Berlínì; Frants Hvass - zástupce dánského ministerstva zahranièí a Egil Juel Henningsen - inspektør dánské Zdravotní péèe. Dopravázel ji vysocí dûstojníci SS, zástupci Ni meckého èerveného kříže a další osoby. Po pøijetí na komandantuøe SS mohli hovoøit s pøedstaviteli židovské samosprávy a od židovského staršího ghetto dr. Paula Eppsteina si vyslechli celkovou zprávu o vývoji a fungování tohoto židovského sídlìství. Byla pochopitelnì zkreslena a v mnoha údajích nepravdivá. Obdobnì mìli své odpovìdi pøedem pøipravené i všichni ostatní, se kterými se mohli delegáti setkat.

Povolení Himmlera k inspekci v terezínském ghetto

The Himmler's permission for the inspection of the Terezin Ghetto

The ICRC visit to the Terezin Ghetto

Nothing was left to chance in ensuring the smooth course of the visit to Terezin. Under the supervision of senior SS officers from Berlin and Prague, the Ghetto Headquarters prepared a perfect setting to host their guests, and the precise route of the inspection of the town.

The delegation comprised its leader, the Swiss doctor Maurice Rossel, representing the head of the office of the International Committee of the Red Cross in Berlin, Frants Hvass, representative of the Danish Foreign Ministry, and Egil Juel Henningsen, an inspector of the Danish Healthcare System. They were accompanied by senior SS officers, representatives of the German Red Cross and others.

After arriving at the SS Headquarters, they were able to speak with representatives of the Jewish Self-Administration, and from the Jewish Ghetto elder Dr. Paul Eppstein heard a general report on the development and operation of this Jewish settlement. This was understandably distorted, and much of the data was untrue. Similarly, all those whom the delegates might meet had their answers prepared.

The guests drove or walked through the streets and made brief stops at certain places. Over the

Hosté projíždží li nebo procházejí ulicemi a na urèených místech se krátce zastavovali. Bì hem šest hodin mìli možnost zhlédnout prostory sídla židovské samosprávy, novì zœízenou jídelnu, baráky s opravnami a pekárnu. Na jižní stranì Terezína navštívili delegáti novou dìtskou ozdravovnu a baštu, kde právì probíhalo fotbalové utkání. Následovala prohlídka sokolovny se vším, co mohla nabídnout, a pak ubikace vì zòu z Dánska a prominentù v Jezernej ulici. Po návratu k námìstí mohli èlenové delegace sledovat výlohy obchodù, naslouchat hudbi z hudebního pavilonu, navštívit poštu, banku a soudní pøelíèení. Na aduì poøí i domovy dìtí a mládeži, domov starých vì zòu, oddì lení nemocnice a láznì, truhlárnì i jedna z kuchyní. Prohlídka dìtského pavilonu v parku návštìva vzorného židovského sídlìství skonèila. Jak uvedl dr. M. Rossel ve své zprávì, dojem z návštì vy byl úžasný.

Cvièení hasičského sboru ghetto, fotografie pořízená M. Rossem

The training of the Ghetto Fire brigade, the photo made by M. Rossel during the visit of the ghetto

June 3rd 1944

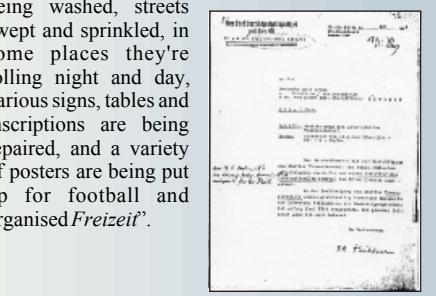
„...Behind E VI next to the children's pavilion, a whole playground is being installed. The sandpits placed here and elsewhere in Terezin are sweet; the children have a lovely chance to make use of the sunshine, fresh air and sand.“

June 21st 1944

„...Food is much better, too, with an eye to the coming international visit. Today we had barely soup for lunch and wonderfully baked potatoes. For dinner there was potato soup and a whole pâté per person.“

June 22nd 1944

„...The last day of feverish preparations for the inspection. The whole town is in a state of feverish tidying, cleaning and clearing up. Pavements are being washed, streets swept and sprinkled, in some places they're rolling night and day, various signs, tables and inscriptions are being repaired, and a variety of posters are being put up for football and organised Freizeit.“

Hudební pavilon na námìstí, fotografie pořízená M. Rossem
The musical pavilion at the square, the photo made by M. Rossel during the visit of the ghetto

Nékterá zastavení zahranièních delegátù MVČK

1. Magdeburská kasárna - sídlo židovské samosprávy ghetto

Zde si delegáti na shromáždìní èlenù Rady starších vyslechli projev dr. Eppsteina a prohlídli si kanceláøe vedení i další pracovny. K prohlídce byly pøipraveny i byty nì kterých èlenù Rady starších.

2. Sokolovna - v r. 1944 Spoleèenský dùm

Kromì obèerstvení absolvovali návštìvu knihovny a nahlédli do sálù, kde právì vrcholil dìj dìtské opery Brundibár (dolní sál) a probíhala zkouška na Verdiho Rekviem (horní sál). Brundibár mìl v této chvíli i pùsobivou výpravu vèetnì svì telných efektù.

3. Ubikace vì zòù z Dánska a prominentù

Tyto ubikace poté, co byly vybaveny pøivezeným nábytkem, koberci a obrazy, pùsobily velice pøíznivým dojmem. Vì zòu z Dánska bylo dovoleno s delegáty mluvit, nikoliv si stížovat.

4. Námìstí

Kvetoucí záhonì, cesty, lavièky s odpoèívajícími lidmi, to byl dokonale vytvoøený obraz lázeòského mìsteèka. Dojem mìla umocovat hudba, zajišòvaná kapelami a zpì vaky z èad vì zòu.

5. Dìtský pavilon v parku

Dìtem byl zpástupnì krátce pøed pojedeèem delegace. Mohly tam odpoèívat nebo si hrát na písku, houpat se na houpaèkách. Dìti mìly projevovat radost, když mezi neznámými hosty uvidíly „strýèka“ Rahma, obávaného velitele ghetto.

Zpráva Maurice Rossela o prohlídce Terezína 23. 6. 1944

Zpráva hned v úvodu obsahuje poznámku, že všechny údaje zde zaznamenané mají být považovány za dùvìrné a nemají být uveøejnìny ani žádné fotografie, které zde byly poøízeny a které jsou ke zprávì pøeloženy. Taktø se Rossel zaváøal SS.

V úvodní poznámce je uvedeno, kdo vše tvoøí delegaci a kdo delegáty po ghetto doprovázel. Poté následuje nì kolik oddìlù, kde je vždy popsán stav v ghettu: obyvatelstvo, administrativa, ubytovací podmínky, strava, odívání, práce, hospodáøství banky, poøta, voda, lékaøská péèe, nemocnièení, zaðení a léky, bohoslužby, kultura, rodina v Terezíni, policie a soudy a závìr.

Citace z nì kterých èástí zprávy a vysvìtlení - jak to doopravdy bylo:

„...Policie SS ponechává Židù volnost, aby si zorganizovali správu podle svého.“... Podobnì jako v jiných ghettech a táborech byla i v Terezíni

of six hours they were able to examine the offices of the Jewish Self-Administration, the new dining hall, restored houses and the bakery. On the southern side of Terezin the delegates visited a new children's convalescent home and a bastion where a football match was going on. A tour of the Sokol Hall and all that it offered followed, and then the Danish prisoners' and notables' dormitory in Jezernej Street. After returning to the square, the members of the delegation could look at shop displays, listen to music from the bandstand, and visit the post office, the bank and a court trial. The youth centre, old prisoners' home, hospital and spa wards, joiner's and one of the kitchens followed. An inspection of the children's pavilion in the park brought this tour of a model Jewish settlement to an end. As Dr. Rossel stated in his report, the impression given by the visit was wonderful.

Some of the stops made by the foreign delegates of the ICRC

1. The Magdeburg Barracks - seat of the Jewish Self-Administration

Here the delegates heard a speech by Dr Eppstein at a meeting of the Council of Elders, and toured the offices of the leadership and other workplaces. Even the apartments of some of the members of the Council of Elders were prepared for inspection.

2. The Sokol Hall - in 1944 the Social Centre

After having a small refreshment, the visitors saw the library and examined the halls, where the children's opera Brundibár was just coming to a climax (lower auditorium) and auditions for Verdi's Requiem were taking place (upper auditorium). Brundibár was staged on this occasion in an impressive manner, including lighting effects.

3. Danish prisoners' and notables' accommodation

Having been furnished with brought-in furniture, carpets and paintings, these made a very pleasant impression. Danish prisoners were permitted to speak with the delegates, but not to complain.

</div